

Förordning om ändring i polisdataförordningen (2010:1155);

SFS 2014:1181

Utkom från trycket
den 7 oktober 2014

utfärdad den 11 september 2014.

Regeringen föreskriver i fråga om polisdataförordningen (2010:1155)
dels att 9 § ska upphöra att gälla,
dels att 2–8, 12, 14–16, 18 a–19, 23 och 27–29 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas två nya paragrafer, 2 a och 4 a §§, av följande lydelse.

2 § När Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen planerar nya it-system av större omfattning eller nya it-system som kan innebära särskilda risker för intrång i den personliga integriteten, ska den ansvariga myndigheten samråda med Datainspektionen i god tid innan beslut i frågan fattas. Detsamma ska gälla när Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen genomför betydande förändringar i sådana system.

Om samråd krävs enligt första stycket, ska Polismyndigheten respektive Säkerhetspolisen även samråda med Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden i frågor som anges i 5 kap. polisdatalagen (2010:361) eller 1 § första stycket eller andra stycket andra meningen lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet.

Vid bedömningen av risken för intrång i den personliga integriteten ska särskild vikt läggas vid om känsliga personuppgifter kommer att behandlas.

2 a § Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska i god tid innan beslut fattas samråda med varandra när någon av myndigheterna planerar ett nytt it-system som i stor utsträckning kommer att utnyttjas av den andra myndigheten.

3 § Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får meddela närmare föreskrifter om tillgången till personuppgifter för sina respektive verksamhetsområden. För tilldelning av behörighet för åtkomst till personuppgifter ska det särskilt beaktas att det, utöver behovet av uppgifterna, ställs krav på utbildning och erfarenhet.

4 § Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ansvarar för att det inom respektive myndighet finns rutiner för tilldelning, förändring, borttagning och regelbunden uppföljning av behörigheter för åtkomst till personuppgifter.

4 a § Endast tjänstemän vid den finansunderrättelseenhet vid Polismyndigheten som anges i 35 § förordningen (2014:1102) med instruktion för Polismyndigheten får ha tillgång till uppgifter i penningtvätsregister som förs med stöd av 4 kap. 18 § polisdatalagen (2010:361).

Endast tjänstemän vid den nationella funktion för internationella uppgifter vid Polismyndigheten som anges i 35 § förordningen med instruktion för Polismyndigheten får ha tillgång till uppgifter i det internationella registret som förs med stöd av 4 kap. 21 § polisdatalagen.

Vid Polismyndigheten ska det löpande föras en förteckning över de tjänstemän vid myndigheten som behandlar uppgifter enligt första och andra styckena.

5 § Vid sökning enligt 3 kap. 6 § polisdatalagen (2010:361) får uppgift som visar att den sökta personen tidigare varit misstänkt för ett visst brott inte tas fram om en domstol, genom avgörande som har vunnit laga kraft, har ogillat åtalet, meddelat frikännande dom eller avskrivit målet sedan åtalet lagts ned.

Polismyndigheten får meddela föreskrifter om begränsning av tillgången till sådana uppgifter som avses i 3 kap. 6 § första stycket polisdatalagen. Särskild hänsyn ska då tas till den enskildes rätt till skydd mot intrång i den personliga integriteten. Tillgången till personuppgifter om tidigare misstankar om brott ska särskilt begränsas.

6 § Vid sökning som utförs av särskilt angivna tjänstemän som utför beredningsuppgifter inom underrättelseverksamhet gäller inte sökbegränsningarna i 3 kap. 6 § första stycket polisdatalagen (2010:361). Vid Polismyndigheten ska det löpande föras en förteckning över de tjänstemän vid myndigheten som har sådana arbetsuppgifter.

7 § Vid Polismyndigheten ska det löpande föras en förteckning över de tjänstemän vid myndigheten som utför uppgifter enligt 3 kap. 7 § andra stycket polisdatalagen (2010:361).

8 § Polismyndigheten får meddela närmare föreskrifter om under vilka förutsättningar sökning enligt 3 kap. 7 § första stycket 2 polisdatalagen (2010:361) får äga rum.

12 § Polismyndigheten får lämna ut uppgifter om efterlysta personer och om avlägsnanden ur landet och uppgifter om beslut som har samband med sådana uppgifter till

1. Regeringskansliet,
2. Migrationsverket,
3. Säkerhetspolisen,
4. Ekobrottsmyndigheten,
5. Åklagarmyndigheten,
6. Tullverket,
7. Kustbevakningen,
8. Skatteverket,
9. en länsstyrelse,
10. en svensk beskickning eller ett svenskt konsulat, och
11. de centrala utlänningsmyndigheterna i Danmark, Finland, Island och Norge.

14 § Polismyndigheten får meddela närmare föreskrifter om vad som krävs i fråga om behörighet och säkerhet för att myndigheten ska kunna medge direktåtkomst till uppgifter för de myndigheter som anges i 3 kap. 8 § polisdatalagen (2010:361).

Direktåtkomst till uppgifterna får inte medges innan Polismyndigheten har försäkrat sig om att den mottagande myndigheten uppfyller kraven på behörighet och säkerhet.

15 § Säkerhetspolisens, Ekobrottsmyndighetens, Åklagarmyndighetens, Tullverkets och Kustbevakningens direktåtkomst enligt 4 kap. 10 § polisdatalagen (2010:361) till register över DNA-profiler ska begränsas till uppgifter om huruvida någon förekommer i sådana register.

16 §¹ Säkerhetspolisens, Ekobrottsmyndighetens, Tullverkets, Kustbevakningens och Skatteverkets direktåtkomst enligt 4 kap. 17 § polisdatalagen (2010:361) till personuppgifter om fingeravtryck ska begränsas till uppgifter om huruvida någon förekommer i fingeravtrycksregister.

18 a §² När Polismyndigheten med stöd av 24 c § förordningen (1999:1134) om belastningsregister överför uppgifter om en dom till den eller de medlemsstater inom Europeiska unionen där den dömda är medborgare, ska tillgängliga uppgifter om fingeravtryck, alias eller pseudonym bifogas.

Om uppgifter som avses i första stycket ändras eller gallras, ska den eller de stater som tagit emot uppgifterna underrättas om detta.

18 b §³ När Polismyndigheten med stöd av 24 d § förordningen (1999:1134) om belastningsregister på begäran lämnar ut uppgifter ur registret till en annan medlemsstat inom Europeiska unionen ska även tillgängliga uppgifter om fingeravtryck, alias eller pseudonym bifogas.

19 § När Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen arkiverar uppgifter och handlingar digitalt ska de arkiverade uppgifterna och handlingarna avskiljas från myndighetens brottsbekämpande verksamhet. Åtkomsten till arkiverade uppgifter och handlingar ska begränsas till särskilt angivna tjänstemän.

Polismyndigheten respektive Säkerhetspolisen får, efter samråd med Riksarkivet, meddela närmare föreskrifter om digital arkivering.

23 § Uppgifter om personer som har dömts för, eller har varit misstänkta för, brott där det finns en betydande risk för återfall i samma eller likartad brottslighet, får behandlas efter utgången av den tid som anges i 3 kap. 10 och 11 §§ polisdatalagen (2010:361), om behandlingen av särskilda skäl är nödvändig för att förebygga, förhindra eller upptäcka brott för vilket fängelse i fyra år eller däröver är föreskrivet.

Uppgifterna ska dock gallras, i fråga om brott som har lett till fällande dom, senast i samband med att uppgifterna gallras ur belastningsregistret enligt lagen (1998:620) om belastningsregister och i övriga fall senast femton år efter det att förundersökningen lades ner eller avslutades på annat sätt.

¹ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

² Senaste lydelse 2012:766.

³ Senaste lydelse 2012:766.

Polismyndigheten får i samråd med Säkerhetspolisen meddela närmare föreskrifter om vid vilka typer av brott det får anses finnas en sådan risk för återfall som anges i första stycket.

27 § Riksarkivet får, efter samråd med Polismyndigheten respektive Säkerhetspolisen, meddela föreskrifter om att uppgifter som ska gallras enligt 2 kap. 13 §, 3 kap. 14 §, 4 kap. 14, 15, 20 och 22 §§ eller 5 kap. 7 och 12 §§ polisdatalagen (2010:361) får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

28 § Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får för sina respektive verksamhetsområden meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställighet av polisdatalagen (2010:361) och denna förordning.

29 § Innan Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen meddelar föreskrifter med stöd av denna förordning i frågor som berör särskilda risker för intrång i den personliga integriteten ska myndigheten samråda med Datainspektionen och Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Gunnel Lindberg
(Justitiedepartementet)